

UPV, més amb menys

Unitat del Poble Valencià ha celebrat la IV Conferència. Una proposta planava per tot el debat: l'accentuació del seu caràcter nacionalista, demanada per l'Assemblea d'Almussafes. L'oficialisme va guanyar, però, sense problemes.

La IV Conferència ha enfortit la Unitat, però deixant fora un important nucli nacionalista.

"Potser des de l'inici hi havia dos projectes d'UPV que, posteriorment, s'anaren perfilant: per a uns, allò important era la reconstrucció de l'esquerra al País Valencià, amb tints més o menys valencianistes. Per als altres: la reconstrucció nacional del País".

Aquest paràgraf, aprovat pel col·lectiu nacionalista reunit mesos arrere en l'Assemblea d'Almussafes, i incorporat al seu document d'esmena a la totalitat del text *oficialista*, va polaritzar tota la discussió sobre l'eix de ferro de la futura Unitat del Poble Valencià, UPV, alhora que va duplicar

l'única força del valencianisme polític en dos grans grups d'opinió: els partidaris de col·locar l'esquerra com a nom principal del projecte i el nacionalisme com a primer cognom —els diputats autonòmics **Pere Mayor** i **Aureli Ferrando**, amb **Ernest Garcia**, **Josep Lluís Blasco**, **Andreu Banyuls** i **Carles Mulet**, principals quadros de la jerarquia—, i els apostants per remarcar en negreta el rostre nacionalista de la formació. Un tercer sector, encarnat pels dirigents **Vicent Alvarez** i **Vicent Grau**, partidaris d'una UPV de sensibilitat social, faria la seua permanent aparició, amb una

posició ben crítica davant l'aparell de Pere Mayor i el Consell Polític ixent, al qual, a pesar de la seua crida a l'abstenció, finalment donarien suport amb una candidatura conjunta.

Els d'Almussafes constataren als seus papers el continu canvi de missatge del partit. No debades, la Unitat ha dut a terme, segons aquests crítics, "un procés de substitució progressiva del nacionalisme per l'esquerra: En la I Conferència, "partit nacionalista d'esquerreres"; en la II, "l'esquerra nacionalista", i en la III ja eren "l'esquerra verda valenciana". UPV, per tant, havia de refun-

dar-se en aquesta Conferència-Congrés, i el nacionalisme, a parer dels d'Almussafes, conformar l'eix aglutinador de tota la militància.

DOS DIES I DOS VIES

El cap de setmana del 5 i 6 de maig en la Facultat d'Econòmiques de València, l'aparell del partit va tornar a mostrar-se ben sòlid i arrelat entre el gruix de l'afiliació. Tèbiamment autocrític i defensiu, però atacant el bou per les banyes, el vell Consell Polític va assenyalar a la seua Memòria de Gestió que "la inserció social

Els corrents i els grups en les frases

Assemblea d'Almussafes

Rafael Castelló:

"Es necessari definir el partit com un partit essencialment nacionalista, per raons de pura existència".

"El contingut polític ha estat permanentment erràtic, intentant ocupar el discurs d'esquerra d'Esquerra Unida i el verd de l'ecologisme".

"Una UPV nacionalista és un element de pau social".

"Som una organització inconsistent".

"La situació del partit mai s'havia deteriorat tant".

Francesc Santacatalina:

"La ideologia de la direcció ha modificat l'esperit fundacional, de naixement d'UPV".

Francesc Orts:

"Durant els últims dos anys el Consell Polític només ha elaborat papers".

Francesc Ferrandis:

"És necessari integrar diversos corrents nacionalistes, però el grup dirigent no compta amb un projecte per a integrar els que discrepen".

Joan Sebolla:

"Som molts els que no creiem en una esquerra verda valenciana".

Josepa Chesa:

"El camí per a fer UPV és la feina dels col·lectius, bàsicament municipals".

Oficialisme

Pere Mayor:

"Veig continguts polítics que s'allunyen del nostre projecte, que van cap a la dreta regionalista".

"UPV és un instrument polític, no una caixa per a guardar essències".

"Una gran part de vosaltres -Almussafes- no parlem més que de símbols".

"La proposta econòmica d'Almussafes és un INI neoliberal valencià".

Carles Mulet:

"Nacionalisme és defensar el país econòmicament, socialment, ecològicament".

Ernest Garcia:

"Aquesta Conferència s'ha dividit en una discussió entre organigrama i teologia".

"El Consell Polític no ha frenat cap iniciativa nacionalista".

Tendència social i eco-pacifista

Vicent Àlvarez:

"El Consell Polític dona el pes fonamental del nostre estancament als factors externs".

"Ens falta agressivitat parlamentària i voluntat rupturista".

"La direcció sempre ha improvisat".

"El Consell Polític no ha possibilitat les crítiques i tampoc sap articular al seu si les majories i minories".

"Algunes estem a la UPV perquè també qüestionem la societat en què vivim".

"Hem de parlar també del país social i industrial, no sols del país rural o dels nuclis xicotets".

Vicent Grau:

"Ens fa falta un projecte per a defensar la societat valenciana del camp".

"És absolutament necessari aconseguir entrar dins del món de la gran població emigrant".

"No podem ser només un partit de base mitjana. Hem de fer UPV també als sindicats i al moviment veïnal".

"Som, bàsicament, una esquerra nacionalista".

Ernest Garcia, a l'esquerra: "No hem variat ni un pèl la nostra voluntat nacionalista". Francesc Ferrandis, de Futur Valencià i destacat del corrent d'Almussafes: "Cal tenir una consiliària integradora davant tots els corrents nacionalistes".

d'UPV no és millor ara que fa dos anys", i que "les propostes sectorials continuen sense desenvolupar-se satisfactòriament". Les eleccions generals de 1989, comenta el dossier oficial, "palesaren un estancament, amb repetició dels resultats de 1986". El partit valencianista no ha aconseguit superar el sostre de 58.000 vots, instal·lat a la convocatòria autonòmica de 1983-40.000 vots fou el resultat de les darreres legislatives de 1989- i el degoteig de les fitxes de baixa ha reduït a la meitat la formació: un miler just d'adscrius, davant els dos milers llargs de la millor època.

El corrent d'Almussafes i la seua operació reformadora no van aconseguir, però, la resonància esperada, encara que es va dibuixar com una important fracció, acceptada per un significat nombre de congressistes. I el comandament tradicional del partit va guanyar les distintes proves amb una tranquil·la majoria.

Així, el balanç de gestió del Consell Polític fou convalidat per 109 vots, mentre que 52 seguidors de **Rafael Castelló, Pepa Chesa, Rafael Company, Paco Orts o Paco Fe-**

rrandis, els promotors i líders del corrent d'Almussafes, decidien el seu rebuig. Tota una prova de força, en la qual la tendència social i eco-pacifista d'Alvarez i Grau, partidària de l'abstenció, havia donat la sorpresa amb 27 compromissaris inhibits.

El segon torneig va arribar amb les grans esmenes als Estatuts oficials, defensades pels *refundacionistes*. Totes van ser perdudes pels d'Almussafes, però en aquest punt es va poder contrastar que el conjunt de la base *upevista* encara necessita una millor cohesió ideològica. Les xifres canten: 49 militants alçaren la targeta a favor d'una UPV "nacionalista d'esquerreres"; 60 compromissaris ho van fer per un partit "d'esquerra nacionalista", i d'altres 37 congressistes no donaren resposta.

MAYOR, SECRETARI

A pesar del mar de calma i d'una atmosfera de tensió ben controlada, la discussió del Document Polític era el combat més esperat. Pepa Chesa, d'Almussafes, fou contundent: "el projecte oficial reflexa els *ismes* dels marginalismes, com

el feminisme, l'ecologisme, etc...Un discurs alternatiu en lloc de nacionalista". Ernest Garcia, ex-secretari general del PCE-PCPV i home clau en l'elaboració polític-teòrica d'Unitat, li va respondre: "passem anys només definint-nos". Rafael Castelló, també cap crític, va ser clar: "la vostra UPV vol ocupar espais que són propis d'altres partits". 127 vots referendaren el *no* a l'alternativa dissident que, no obstant això, va obtenir-ne 50, un destacat terç.

Finalment, el grup d'Almussafes no va presentar candidatura per a un govern de concentració i es va retirar del Congrés, a pesar de la crida de molts delegats a la seua participació. Pere Mayor resultava, hores més tard, elegit per primera vegada secretari general d'UPV, càrrec que abans no existia, en una còmoda executiva coalitzada amb seguidors de **Vicent Garcés**.

UPV, FORTA I DÈBIL

La nova Unitat ha enfortit el projecte polític desitjat per Pere Mayor, Blasco i Garcia, però a partir d'ara corre més que mai pel perill d'una notable escis-

sió. Des de dies abans del Congrés, columnes i pàgines de la premsa local valenciana van ser una autèntica boxa de les dues postures, i tant el corrent oficial com el purament nacionalista es van llançar tot de pedres. Pere Mayor va acusar Paco Ferrandis i Rafael Company, ànimes dels *almussafistes*, de servir a fosques manobres d'Union Valenciana i l'anomenada *tercera via* des de Futur Valencià.

"Futur tan sols és un club de debat, estrictament per a la discussió. Alguna cosa més que una tertúlia, però de cap manera una plataforma política", comentava Francesc Ferrandis, situat per l'aparell a la llista dels innegociables per a la direcció. Per la seua banda, Rafael Company observa: "Futur Valencià és civisme i debat plural, cosa que no s'entén al si del Consell oficial. No som sicaris de Lizondo, però sí que estem per dialogar amb les bases d'UV i, ¿per què no?, de convèncer-los si és possible".

"Em trobe content, però disgustat perquè eren un grup organitzat molt majoritari", lamenta Pere Mayor. Els d'Almussafes decidiran dissabte 12 el seu futur. **Ismael L. Belda**